

[Peter Larsen.]

Jeg skal imidlertid ikke gå ind på enkeltheder i det forslag, udvalget er kommet med, men blot pege på det rent principielle, at før vi fik den nye lov, kunne befolkningen til en vis grad vælge sin forsikringsform. Var man utilfreds, kunne man gå over i en anden og billigere administreret sygekasse. Efter den nye lov har man ikke, i hvert fald ikke det store flertal af borgerne, hvis indtægt ligger under sygekassegrænsen, mere denne valgfrihed. Nu er man lovmæssigt tvunget ind i den stedlige sygekasse, og det gør en vis forskel, som bl. a. også vi her i folketinget må hæfte opmærksomheden på.

Udvalget giver i betænkningen udtryk for, hvor de store besparelser kan hentes, og det skal ikke tilsløres, at det navnlig er København og sygekasserne her, der er i søgelyset, fordi man her har en stor og dyr medarbejderstab, men København har ifølge lovens § 2 særlige vilkår, som ministeren fastsætter. Ministeren har altså mulighed for at foretage ændringer.

Jeg vil gerne sluttelig sige, at det er ikke ligegyldigt, om 10 pct. eller 20 pct. af sygekassernes midler bruges til forvaltning; så stor er forskellen i dag. Jeg håber, at ministeren er positivt indstillet med hensyn til en rationel løsning af dette spørgsmål.

Socialministeren (Bundvad): Det spørgsmål, der er stillet mig, lyder ganske enkelt, om jeg agter at træffe foranstaltninger til, at sygekassernes administrationsudgifter nedsættes.

Jeg kan forstå på det ærede medlem hr. Peter Larsen, at han i og for sig havde ønsket en fortsættelse af debatten om den sygekasseordning, vi har fået. Det ærede medlem lagde op til drøftelse af en række spørgsmål, som jeg ikke har nogen mulighed for at svare på inden for de fem minutter, jeg har til min rådighed.

Jeg skal først svare på det konkret stillede spørgsmål, som er sendt over til mig til eftertanke. Sådan som spørgsmålet er stillet, kan jeg kun svare bekræftende. Det er min hensigt at træffe foranstaltninger til en nedsættelse af sygekassernes administrationsudgifter, hvor der er rimeligt grundlag for det. Det vil jeg gerne uddybe ved at pege på den betænkning vedrørende syge-

kassernes administration, som nu er kommet.

Det vil måske erindres, at det udvalg, der har afgivet den nævnte betænkning, som folketinget har fået for et par dage siden, blev nedsat af daværende socialminister Bomholt i overensstemmelse med forhandlinger i folketingetsudvalget vedrørende forslaget til sygeforsikringslov. I denne betænkning er der peget på en række praktiske forslag til forenkling af administrationen, og det fremgår allerede af selve betænkningen — det vil jeg gerne understrege — at sygekasserne på forhånd stiller sig positivt over for kommissionens forslag. Jeg kan også sige, at socialministeriet og direktoratet for sygekassevæsenet har taget betænkningens forslag op til behandling, og vi har allerede i efteråret optaget forhandlinger med Sygekassernes Samvirke derom. Jeg kan oplyse, at Sygekassernes Samvirke vil nedsætte et særligt rationaliseringsudvalg i overensstemmelse med forslaget herom i betænkningen. Jeg nærer absolut forventninger til dette udvags arbejde, og den videre udvikling vil blive fulgt med opmærksomhed af socialministeriet og direktoratet for sygekassevæsenet.

Derudover vil jeg gerne sige i anledning af det ærede medlems motivering for spørgsmålet, at man ikke umiddelbart kan sammenligne sygekassernes udgifter, hvis man alene ser på administrationsbeløbet; man må også se på kassernes størrelse. Er det en lille sognekasse, hvor administrationen kan foregå over dagligstuebordet derhjemme, nærmest som fritidsopgave, og hvor man alene indskrænker sig til behandling af spørgsmål som indlæggelse på sygehus eller lægehjælp og nu også dagpengeydelse? Eller er det en sygekasse med tusinder, ja, titusinder af medlemmer, en sygekasse, som skal administreres med lønnet medhjælp, og som har taget en lang række sociale opgaver op ved siden af sygekassens egentlige opgaver? Det kan f. eks. være spørgsmålet om husmoderafløsningens administration eller om hjemmehjælp, det kan være selve det, at man er socialkonsulent over for medlemmerne; det må naturligvis føre til større administrationsudgifter. Derfor vil jeg advare imod, at man umiddelbart sammenligner udgifterne, hvis man ikke samtidig sammenligner opgaverne.